

Módní rozmary aneb co na hlavu

ostatně sami si to můžete vyzkoušet v zámku Kinských ve Valašském Meziříčí na výstavě Expedice středověk.

zdůrazňující ženské tvary, doplněné širokými klobouky zdobenými peřím, mašlemi i květinami. Tyto módní doplňky už se ne-

rozmáhá i povolání modisty – specialisty na „šikézniho a zaručené originelního“ doplňku, bez kterého se dámy ve společnosti neobejdou. U pánů byl „kloboukový“ repertoár poněkud chudší, ale ať tak či tak, ještě v první polovině dvacátého století bylo společensky nepřipustné ukázat se na veřejnosti prostovlasý. S touto městskou módou pak krásně kontrastuje klobouk běžně nošený prostým lidem na Valašsku při práci – říkalo se mu „hubáň“ a zhotoven byl z choroše.

Pokud máte pocit, že současným módním trendům nestačíte a radši byste svou hlavu pokryli něčím přirozeně ekologickým a praktickým, pátrejte u starých buků či bříz po dostatečně urostlém troudnatci kopytovitém. Pak už stačí si jen počkat, až před Vánoci vyjde vlastivědná revue Valašsko a po jejím přečtení si takový pohodlný, prodyšný klobouk vyrobíte sami. I bez modisty.

Mgr. Kamila Valoušková, historik umění MRV, Valašské Meziříčí

Obr. Hubáň – klobouk z choroše ze sbírek Muzea regionu Valašsko

Venku přituhlo a tak nám chtě nechtě začíná období čepic a kulichů. Ale bývaly doby, kdy chodit prostovlasý bylo nevhodné nejen s ohledem na počasí, ale i na všeobecné mravy. Pokrývky hlavy jsou odjakživa i identifikačním znakem – určují hodnotu ve strukturovaných společenstvích, jako je třeba vojenské prostředí či náboženská obec, ale dokládají i společenské postavení (bez koruny by člověk těžko poznal krále). Vezměme si například takový špičatý kuželový čepic – když je bílý a má závoj, je nám jasné, že osoba, jejíž hlavu zdobí, je bílá paní. Čepic se jmenuje „hennin“ a s oblibou jej nosily dámy ve šlechtických kruzích na přelomu 14. a 15. století. Míval jeden nebo dva hroty a obecně platilo pravidlo, že čím vyšší hennin, tím urozenější dáma. Svou výškou se mnohdy blížil k jednomu metru a jeho nošení nebylo dvakrát pohodlné –

Ale k nepřilíš praktickým obdobím hlavy nemusíme chodit tak hluboko do historie, stačí zabrousit na konec 19. století, kdy byly u dam v oblibě úzké šaty

týkaly jen šlechtických vrstev, korzovaly v nich i maloměšťáčky, obyvatelky valašského regionu nevyjímaje. S rozvojem rafinovaných dámských klobouků se